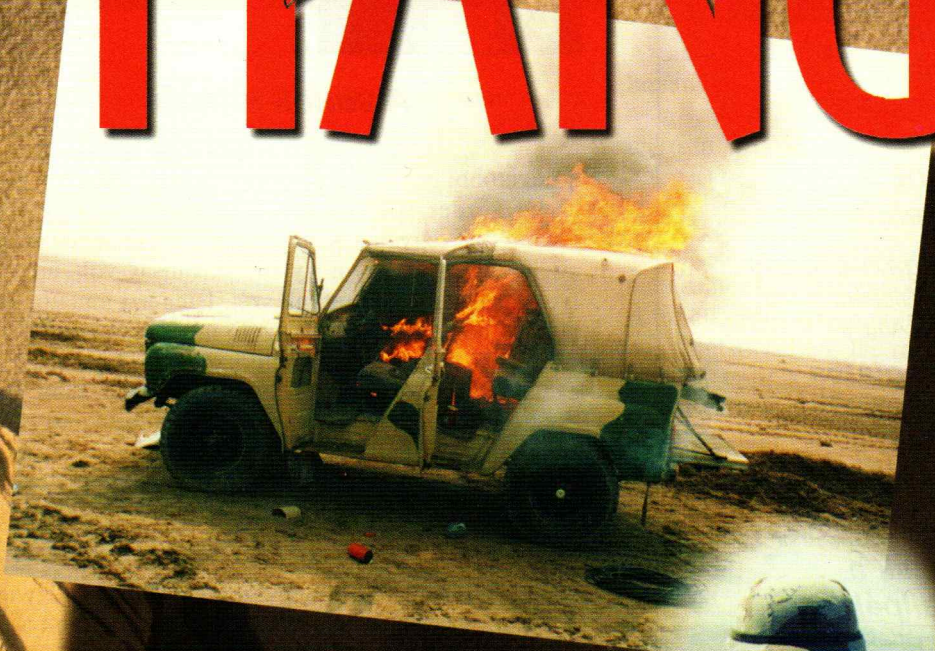

HANG

Túlélni a
Vihart

Dr. John Sullivan

Tartalom

A vakok látnak 2

A sánták járnak 3

Budapest, Magyarország

Túlélni 4

a Vihart

*Dr. John Sullivan,
Ohio*

A Hang 9

megrendelhető

Egy igazi cigány 10

*Sonnie Gibbard,
London, Anglia*

Kapcsolatba 13

léphet velünk

A győztes titka 13

*Bill Ashpaugh,
Olimpiai testépítő*

Erőszak a 14

futballpályán

*Stefan Driess,
Schlaitdorf, Németország*

Fontos 17

Erőszak odahaza 18

*Gary Jackson,
Essex, Anglia*

Kik vagyunk mi? 19

Szerkesztőségi rovat

Richard Shakarian

A vakok látnak

A legutóbbi budapesti evangélizációnk sikere még csak a kezdet. Istennek tervei vannak arra, hogy valami újat tegyen a Közösségben. Az evangélizáció egyik KULCSA egy négylapos kis újság volt, amelyet városszerte osztottunk szét. Isten azt mutatta nekem, hogy amint a róla szóló igazság és a izgalmas hírek – szó szerint – elterjednek Budapesten, ezen keresztül Ő embereket vonz majd magához. És pontosan így is történt.

Nem azért mentünk oda, hogy az embereknek prédikáljunk vagy őket kárhoztassuk. A kárhoztatás üzenete soha senkinek nem fog segíteni. Egyszerű történeteket mondtunk el, mint pl. a vérfolyásos aszszony, aki betegségéből egyszerűen azáltal gyógyult meg, hogy hitben kinyúlt Jézus felé. Beszéltünk a vak koldusról, aki Jézushoz kiáltott, és akit a Mester meggyógyított.

A másik KULCS, amire Isten rámutatott, az az volt, hogy az imádság erejére kell összpontosítanunk. Ez azt jelentette, egyszerre egyfajta szükségért kellett imádkoznunk egy időben. Az egyik résznél azt mondtam a tömegnek, hogy Isten szemeket akar meggyógyítani, majd kinyújtottuk kezeinket feléjük, és imádkoztunk. Látásukat visszanyert vak emberek mentek el onnan. Aztán a hallási problémákkal küszködőkért imádkoztunk. És hallani kezdtek! Voltak ott olyanok is, akiknek légzési problémáik voltak, vagy rokkantak voltak és meggyógyultak. Igazán izgalmas idő volt!

Richard Shakarian
Nemzetközi elnök

A sánták járnak

Budapest, Magyarország

Hét éven keresztül Váradi Zoltán nem tudott dolgozni gerinctáji sérülése miatt. Az FGBMFI szervezésében rendezett nagyszabású koncert-evangélizációra menet az egyik, az összejövetelről szóló újságokat osztogató csoport ott haladt el mellette az egyik aluljáróban. Egy piszkos rongyon fekvő koldult, és az alábbi felirat volt nála: „Mozgássérült vagyok, nem tudok dolgozni.”

Aadtak neki egy újságot és elkezdtek beszélni neki a Bibliában, az ApCsel-ben szereplő, a templom kapujában kolduló férfi történetéről, aki meggyógyult. Csoportunk egyik tagja kézen fogta a sánta férfit, és csakúgy mint a Bibliában, azt mondta: „Jézus Krisztus nevében kelj fel és járd!” Nagyon nehéz volt neki elsőre, de aztán ahogy mozgott, egyre könnyebben ment.

Kéz a kézben kezdték el fel s alá szaladgálni az aluljáróban. Zoltán azt mondta: „Nem tudom, mi történt, de amikor hozzám értél, melegséget éreztem.”

„Amikor rájöttem, mi történt,” – meséli csoportunk tagja – „engedtem, hadd menjen és magától kezdett el szaladni”. A férfi odaszaladt minden aluljáróbeli boltoshoz, akik ismerték őt. Ezt kiáltozta: „Meggyógyultam! Meggyógyultam!” Eldobta a feliratot és a mankót, ezt mondván: „Nincs már szükségem ezekre!” Két nappal később hallottuk, hogy az aluljáróba visszamenve Jézusról beszél az embereknek.

Egy fiatal nő jött oda a tömeghez az egyik összejövetelen. Észrevettem őt, mert annyira nyilvánvalóan nehezeére esett a járás. Miközben imádkoztunk, Isten meggyógyította. Életében először volt képes teljesen felegyenesedni.

Aztán elkezdett járkálni, először lassan, amíg egyre gyorsabban nem haladt, míg aztán normálisan járt.

Egy nő két kisgyermekkel jött. Az egyiknek légzési problémái voltak, ő maga alig látott. Ima után mindketten meggyógyultak. A nő elkezdte ecsetelni, mit lát a mező túlsó szélén. De még több minden volt! Kezében fogta két hallókészülékét. Azt hitte az előbb, valami gond van velük, mert valahogy olyan zajosak. Kiderült, hogy nem volt már rájuk többé szüksége. Teljesen jól hallott!

Túlélni a Vihart

Dr. John Sullivan, Ohio

BUMM! A robbanás felrázott. Körülnéztem. Félelem vibrált a többi tüzérségi hadosztályba tartozó katonatársam szemében. Mi történt? „Maradjanak nyugton!” ordította a legmagasabb rendfokozatú tiszt a zsúfolt Szaúd-Arábiai hálókörletünkben, amelyet tengernyi hálózások lepett el. „Várjanak a további utasításig!”

Azok az utasítások soha nem jöttek meg. Ehelyett egy perc múlva felülvoltott a katonai sziréna: vegyvédelmi riadó! Ez számunkra azt jelentette, hogy a teljes felszerelést kell felvenni beleértve a gázálcot és a vegyvédelmi ruházatot. Egy amerikai Patriot leszedett egy iraki Scud rakétát Damman város kikötője felett, és mivel nem lehetett biztosan tudni, nem hordozott-e mérgező gázt, feletteseink úgy döntöttek, maradjunk ebben az öltözékünkben, amíg kivizsgálják a hatóanyagait.

A sziréna éjjel 1/2 kettőkor szólalt meg. Néhány órával később a klausztrófia erőit vett rajtam. Mindez a félelem visszatartthatatlan érzéseivel robbant ki belőlem, habár már a riadó kezdete óta imádkoztam. Hamarosan Isten tudatta velem, hogy jelen van, és ráébredtem, hogy a világ minden

részéről imák szállnak fel a mennybe értünk.

Évekkel a „Sivatagi Vihar Hadművelet” után sem hallott a világ azokról a dolgokról, amelyeket Isten tett a Közel-Keleti konfliktus során. És ha Te voltál az egyik, aki közbenjártál, köszönöm.

Sohase kétségeskedj afelől, hogy imáidat elfogadták és meghallgatásra találtak. Gyerekorvosként sose gondoltam, hogy a tengerentúlra hívnak be szolgálatba.

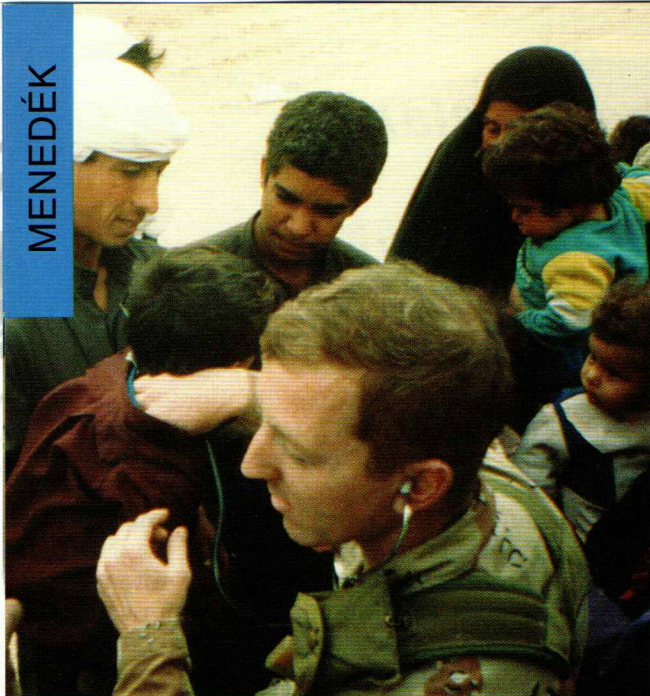
Egy éjszaka azt mondtam a feleségemnek, Debrának: „Ahhoz képest, hogy gyerekgyógyász vagyok, nagyon jó kiképzést kapok. Plusz oktatást kapok az elsősegélynyújtás, haladó szintű kardiológiai és traumatológiai ellátás, sőt harcban sebesültek és vegyi támadásban sérültek gyógyítása terén.” Ennek a képzésnek a szerepe aznap vált világossá előttem, amikor Fort Riley-i kórház parancsnok-helyettese egy sürgős összejövetelt hívott össze. Gyorsan elhadarta azoknak az orvosi neveit, akiket a Perzsából környékére küldenek.

Hallottam, amint az enyémet is mondják: „A HBB-Divarty 1.sz. Gyalogsági Hadosztály (amit Nagy Vörös 1-esnek ismernek) sebésze lesz”. Ez azt jelentette,

Még ha a halál árnyékának völgyében járok is ...Te velem vagy!

Birta Árpád, Szigetszentmiklós

Ötnapos iszonyatos szenvedés után, 1996. aug. 22-én **szirénázva szállított be a rohamkocsi** a csepeli kórházba. Ott megállapították, hogy **bélelzáródásom** van, ami **közvetlen életveszélyt** jelent. Még aznap este **betoltak a műtőbe**. Én nem tehettem mást, minthogy végig **imádkoztam Istenhez**. Jézus hatalmas békességet adott, és a félelem teljesen elhagyott. Másnap hajnalban ébredtem az operáció után, és nagyon furcsa megtapasztalásom volt. Egy plasztik zacskó volt a hasamra erősítve, és abba ürült ki a vastagbelem. Borzongató élmény volt, átfutott rajtam, hogy így kell majd végig élnem az életemet. A testemen ott volt kb. egy **2 cm hosszúságú vágás**, mely nagyon fáj és az általános szepszis teljesen legyengítette a szervezetemet. A feleségem meglátogatott az intenzívó-szobában és elmondta, hogy Molnár Miklós felkérésére Ausztriában a Teljes Evangéliumi Üzletemberek egy csoportja imádkozik értem. És ekkor sírás jött rám és forróság töltötte be az egész testemet. Világosan éreztem, hogy a Szentlélek ereje volt. **Kaptam egy belső bizonyosságot Jézustól**, hogy ez év végéig helyreállítja az egészségem. Két hét múlva hazaengedtek, és a **zárojele**ntésben az állt, hogy **sigma tumor** és a törzsszámban 666, azt hiszem ehhez nem kell magyarázat. Az orvosok szerint csak akkor kerülhet sor egy újabb helyreállító műtőre, ha negatív lesz a szövettani eredmény. **Újra felvettük az imaharcot** és hiszem, hogy Isten meghallgatta a közbenjárást és újabb két hét múlva közölték a kórházban, hogy **negatív lett a lelet** és semmi akadálya a helyreállító műtétnek. Ez be is következett november végén. A második műtét előtt mondtam a sebész főorvosnak, hogy **evangéliumi keresztények százai imádkoznak a beavatkozás sikeréért**. Másnap reggel az operáció után az orvos közölte, hogy úgy tűnik, **meghallgattatott a sok imádság** és a helyreállítás sikerült. Eltűnt a plasztikzacskó rólam és csak a sebhely tanúskodik arról, mi is történt. Karácsonykor már egy gyülekezet előtt hirdettem az Örömhírt, Jézus Krisztus evangéliumát.

hogy 2000 fiatal férfi és nő orvosi ellátásáért leszek felelős. Egy évtizedes katonai szolgálat után hirtelen úgy éreztem, újfajta nyomás nehezedik rám. Ennek ellenére felkészültünk. Feleségemmel már jóval régebben megvitattuk egy háborús területre való kiküldetés esetleges „távoli” lehetőségét.

Mikor néhány „jó szándékú” barátunk azt mondta: „Imádkozunk, hogy ne kelljen elmennetek”, azt válaszoltam: „Kész vagyok menni.” És Deb is rákontrázott: „Ki lenne alkalmasabb, hogy elmenjen? Mégha a legrosszabb dolog történne is, a mennybe megy.” Be kell hogy valljam, nem féltem túlságosan azon az éjszakán, amikor légiflottánk jumbo 767-esei 1991 januárjának közepén földet értek Damman repülőterén.

A németországi újratankolás közben a hangulat borús lett. A 22 órás út első felét viccelődéssel és kártyázással ütöttük el, de most mindenki elkomolyodott. A realitás tovább erősödött Szaúd-Arábiában. Hamarosan tábort vertünk a sivatagban. Éppen az esős évszak volt. Patkányok osontak mindenfelé, csak úgy fodrozódtak utánuk a sáros pocsolások. Vacogtak a fogaim, amint ott feküdtem a 40°C-os éjszakai hőségben. Biztos voltam benne, hogy ez volt a legpokolibb dolog az életemben, amit

csak itt a Földön átélhetek. Akkor még nem ismertem azt a lelki stresszt, amely később egy katonát arra készített, hogy saját egysége felé fordítsa fegyverét, és azzal fenyegetőzzön, hogy megöli őket, és félrevezető módon elhitesse velük, hogy mérges kígyó marta meg őket. Mindazonáltal ha akkor meglett volna a lehetőségem, hazajöttem volna az első járatral Kansasba.

A Scud felrobbanása után a Hadsereg néhány száz mérfölddel északra irányította át hadosztályunkat. Egy ideig 30 mérfölddel az iraki határ közelében voltunk, túl közel ahhoz, hogy a rakétáik kárt tehessenek bennünk. Habár egységünkben csupán néhány áldozat volt a háború során, egy fiatal közlegényt autóbalesetben veszítettünk el. Annak ellenére, hogy ez nem háborús eset volt, mégis arra emlékeztetett minket, hogy a halál mindennapos realitásként leselkedik ránk.

A dicstelen harc közepette is sok alkalmat találtunk arra, hogy Istent dicsérjük. Az orvosi sátor volt a legnagyobb a táborban és ez segített nekünk abban, hogy szellemi menedékhelyünk legyen. Több hívő csatlakozott hozzám, hogy esténként Biblia tanulmányozást tartsunk. A megfelelő légkör biztosítása érdekében egy csoport zenei tehetséggel megáldott katona az életemben valaha hallott legszébb zenét biztosította.

Nagyon gyakran parancsnokom vagy valamelyik helyettese megkérdezte: „Sullivan százados úr, mit csinálnak ott maguk?” Amikor azt feleltem: „Hát, a Bibliát tanulmányozzuk”, elnéző mosollyal néztek rám, de sose állítottak le. Vasárnaponként tartottunk olyan

összejöveleteket is, amiket „Teljes Evangéliumi” istentiszteleteknek neveztünk. Mégis, legnagyobb örömünk az volt, hogy láthattuk Isten védelmező karját. Három tipikus példát idéznék.

A háború kezdeti időszakában az amerikai légierő elkezdett berepülni Irak légtérébe – a fejünk felett volt a légi-folyosó – hogy bombázzon és rakétátámadásokat intézzon. Egyik nap, amint egy sugárhajtású gép elhúzott felettünk, háborzongató füttyülő hang visszhangzott a levegőben. Hirtelen egy Sidewinder rakéta „tocsant” be közénk, 45 méterre egy arra sétáló katonától. A detonátor felrobbant. Iszonyúan megijesztette őt, és kapkodó embereket ugrasztott ki sátraikból, de maga a bomba egyáltalán nem robbant fel.

„Öregem, most aztán a szerencséd volt, mi?” jegyezte meg egy őrnagy. „Uram, mondhatja aminek csak akarja” – mondtam erre – „de én tudom, hogy ez Isten védelmező keze volt. Hiszem, hogy többen imádkoznak értünk ebben a háborúban, mint bármelyik másiban, amiben valaha is harcoltunk. Ha látni tudnánk Isten angyalait körülöttünk, igen meglepődnénk.” Úgy nézett rám, mintha éppen most jöttem volna egy másik galaktikából, majd köpött egyet, és ennyit mondott: „Pfu, hmm, ez szerencse volt.” – ezzel odébbállt.

Másnap újabb robbanást hallottunk. Pillanatok múlva a rádiótelefon már fel is csörrent. „Doki, fogja az orvosi szerelését, és induljon! Egy brit mozszárgyú kigyuladt, és jó pár egységre rálőtt.” Össze is gyülekeztünk gyorsan az udvaron, és nekiugrottunk összekészíteni a felszereléseket az elsősegélyhez, amikor a telefon ismét megszólalt: „Hagyja abba, doki, amit elkezdett. Nem igazán értjük, mi ez, de senki sem sérült meg.”

Ugyanilyen csoda volt az a baleset is néhány héttel később, amely akkor történt, amikor felfejlődünk az iraki határhoz. Egy fiatal katona a lehető legnagyobb hibát követte el: megpördítette fegyverét,

mire egyik ütegünk működésbe lépve elindított egy közép-hatótávolságú rakétailövőt, és ezzel ránk eresztett hat bombát.

Néhány katona a soktól meredten csak állt ott. Mások fejest ugrottak a róka-lyukakba. A sofőröm és én úton voltunk, hogy az orvosi felszerelést elhozzuk. Amikor hallottuk a bombákat, gyorsan megfordultunk és visszaindultunk a táborba. Ezek az eszközök „bombácskákat” tartalmaztak, amelyek visszapattannak a földről és úgy robbannak fel. Amikor ez történik, „fémest” okádnak magukból, repeszeket, amelyek sérüléseket okoznak és ölnek. Mégsem volt sebesült. Emberileg erre egyszerűen nincs magyarázat.

Példák

Az egyik ember keresztény otthonban nőtt fel. Mégis fokozatosan a világi dolgokba sodródott bele, elsősorban bulikba és a szexuális kicsapongásokba. Néhány héttel megérkezésünk után, a lázas tevékenykedés kellős közepén az Úr biztosított egy órát, hogy leüljünk és félbeszakítások nélkül beszélgessünk. A férfi megkérdezte, hogy visszatérhetne-e Istenhez, és hogy az Úr úgy tekintene-e rá, mint egy képmutatóra. Az 1 János 1:9-et idézve biztosítottam őt, hogy ha megvalljuk vétkeinket, Ő hű és igaz, hogy megbocsássa azokat és megtisztítson minket ezektől a bűnökből.

Egy orvostanhallgató lány, aki szintén keresztény családban nőtt fel, és egy Dél-Koreai szolgálat sorozat során még a kórusban is énekelt, úgy látta, hogy a keresztény életben való járás túl nehéz neki. Egyik összejövetelünk során újra átadta az életét Krisztusnak.

Jómagam egy rendes ír katolikus otthonban nevelkedtem. „Átlagos” tanuló voltam, akinek a fő érdeklődési köre a sport és a lányok voltak. Az egyház a távoli harmadik helyet foglalta el. Még ifjú tinédzserként abbahagytam templomba járást, miután apám (aki igen büszke

ember volt) összeveszett a pappal, és megfogadta, hogy soha többé be nem teszi a lábát arra a plébániára.

Ezalatt néhány templomba járó cimborám állandóan egy furcsa, futurisztikus eseményről beszélt nekem: az elragadtatásról, ami úgy hangzott, mint egy sci-fi. Barátaim és anyukám kezdtek szót érteni egymással. Aztán, a 16. születésnapom utáni nyáron a Keresztény Atléták Táborában voltam. Ott és akkor megláttam, hogy kétségbeejtően nagy szükségem van Istenre – habár soha nem voltam olyan részeg, hogy az árokszélről kellett volna összeszedni.

Egy 136 kilós villanyszerelő vezetett az Úrhoz, aki tinik kis csoportjaiban mondta el, mit tett vele Isten, és aki a Green Bay Packers-be járt. Beszélt nekünk Isten csodálatos kegyelméről, és arról az üdvözítő munkáról, amit Jézus értünk a kereszten elvégzett. Anya már előbb elkezdett elvinni magával minket gyerekeket az FGBMFI összejövetelekre. Kb. egy évvel azután, hogy elfogadtam Krisztust, egy alkalmon előrementem, hogy a Szent Szellem keresztséget kapjak, amiről addig már sokszor hallottam. Ahogy megkaptam, hosszú

ideje tartó kétségeim tűntek el, és bizonyosságot kaptam afelől, hogy tényleg Isten gyermeke lettem, valamint sokkal inkább tudatában vagyok az Ő létezésének.

Mégsem folytattam következetes Bibliatanulmányozással, ami létfontosságú eleme a keresztény növekedésnek. Így hát annak ellenére, hogy rendszeresen jártunk gyülekezetbe, mégsem váltunk igazán olyanokká, akiket „Isten szolgálatában aktív” -nak nevezhetnék. Aztán egy nap a Lukács 9:62 mintegy kiugrott a Bibliából: „Aki az eke szarvára veti kezét, és visszafelé tekintget, nem alkalmas a szolgálatra Isten országában.”

Amikor ezt olvastam, éreztem, amint Isten azt mondja a szellememben: „Megbocsátottam minden bűnödöt. Bocsáss meg te is magadnak és kövess engem.” Állandóan bűnösnek éreztem magamat amiatt, ami köztem és a feleségem között történt, még mielőtt összeházasodtunk. Ahogy engedelmeskedtem, ajtók nyíltak meg. Egy évvel később elmentem első orvosi missziós utamra Santiagóba, Chilébe. Kilenc napot töltöttem el ott a szegénység sújtotta emberek szükségéit betöltve és megosztva velük az evangéliu-

Dr. Sullivan általános gyerekorvosi diplomáját a Wright State University School of Medicine-n szerezte meg. Neki és feleségének, Debrának két fia van: Daniel és Sam. Sullivanék rendszeres utaznak orvosi misszióba Haitira. John örökérvényű FGBMFI-tag.

mot. Meggyőződése, hogy annak az útnak elsődleges célja az volt, hogy felkészítsen a Közel-Keleti missziómra.

Az Öbölháború minden kétséget kizáróan rámutatott, hogy Isten hűséges. Minden napot örömmel vettem ott. Sokakat hallottam morogni és panaszkodni: „Bárcsak vége lenne már. Bárcsak otthon lehetnék.” Milyen szomorú, ha valaki azt kívánja, ÉLETE Nem számít, hol vagyunk, vagy mit csinálunk, jól kell tudnunk gazdálkodni azzal idővel, amit Isten mindegyikünkre bízott. ●

Budapest

Johann Canton, Honduras: „A budapesti evangélizációs hadjárat nagyon hatásos volt. Üzletemberként nem vagyok hozzászokva, hogy parkokban tartsunk összejöveteleket, de most semmi pénzért nem cserélném el azt az időt. A Szent Szellem jelenléte annyira nyilvánvaló volt, hogy szinte tapintani lehetett”. Örömben egyszerre akartam volna sírni, nevetni és ugrálni. Életemben eltűzör láttam ilyen dolgokat személyesen.

Megrendelheti a HANG magazint

Küldjön egy példányt barátainak is. Bővebb információt az alábbi címen kaphat:

FGBMFI Magyar Szövetség Országos Központ
Molnár Miklós részére
1184 Budapest
Széchenyi u. 2.

Más országokba az Európai Irodán keresztül küldhet: FGBMFI Voice, P.O. Box 49, B-3000 Leuven, Belgium. Tel: (016)20.79.44 Fax:(016)20.79.31, INTERNET: 100444.1300@compuserve.com

Egy igazi cigány

Sonnie Gibbard, London, Anglia

„Techina Romani Chail”-ként igazi cigány vagyok. Egy hideg januári éjszakán születtem egy szalmaágyon New Forest-ben. A cigány szokásoknak megfelelően felemeltek és Istennek ajánlottak fel. A cirkuszi előadók korán kezdik a dolgokat – én már három évesen tudtam a kötélen járni. A lovakról nagyapámtól tanultam, és mire 11 éves lettem, már jól hozzászoktam a ló szőrén való megüléséhez is.

A tragédia lecsap

A háború során apámat Burmába viték fogolyként, és a Changi börtönben halt meg Szingapúrban. Édesanyám rákban halt meg amikor 14 éves voltam, engem pedig testvéreim gondoskodására bíztak. Hatan voltunk, a legkisebb húgom csak 3 éves volt. Nagy volt a felelősségem, mivel nem volt semmilyen szociális biztonságunk, állami egészségügyi biztosításunk, élelmiszerjegyünk, vagy állandó otthonunk. hogy megőrizzük a családi egységet, és elkerüljük azt, hogy egy

otthonba dugjanak be minket, útra keltünk lóvontatású Bardo-nkkal (ekhós szekerekkel).

Akkoriban adtam át az életemet Jézusnak – ezzel reagálva az evangéliumra, amelyet nagyapám, Gypsy Smith prédikált. Ezen döntésem ellenére nem igazán akartam olyan lenni mint ő, aki állandóan úton volt, és sosem volt elérhető közelségben, amikor szükségünk volt rá. Nem sokkal ezután egy amerikai prédikáció sorozatra utazása közben a tengerbe veszett. Nehéz idők következtek, és a túlélés érdekében kénytelen voltam lopáshoz folyamodni. Mivel keresztény voltam, ez nagyon bántott, de hát valamit ennünk kellett.

Gyakran mentünk át reggelente korán Abridge Essex-en. A gyerekek fent ültek a szekéren míg én gyalogoltam a lovakat vezetve. Copper Kelly, a helyi rendőr is arra ment el mindig a biciklijén, és amint elhaladt mellettünk, mindig fülön suhintott összegöngyölt köpenyével. Szerettem

volna megtudni, miért csinálta, hiszen ez tény-
leg fájt. Amikor megláttam egy szabadon
nevelt csirkét, amint éppen előttem kelt át az
úton, azt is elcsíptem vasárnapi ebédnek.
Aztán átugrottam a kerítésen, és loptam hat
tojást a reggelinkhez, vagy egy kis mezőn
termelt zöldséget. Ilyenformán meg tudunk
élni, amíg munkát nem kaptam a cirkuszban
trapéz artistaként.

Mivel igen jó artista lettem, rövidesen
keresett személy lettem a film világában,
mint kaszkadőr, és magam határozhattam
meg az árakat. Olyan híres filmsztárokkal
dolgoztam együtt, mint pl. Burt Lancasterrel,
„A Föld legnagyobb showja”-ban, Tony
Curtisszel és Gina Lollobrigidával a „A
trapéz”-ban, Raj Kapoor-ral a „Joker”-ben
és Pi Ramlival a maláj sztárral. Jól ment a
sorom és milliomos lettem.

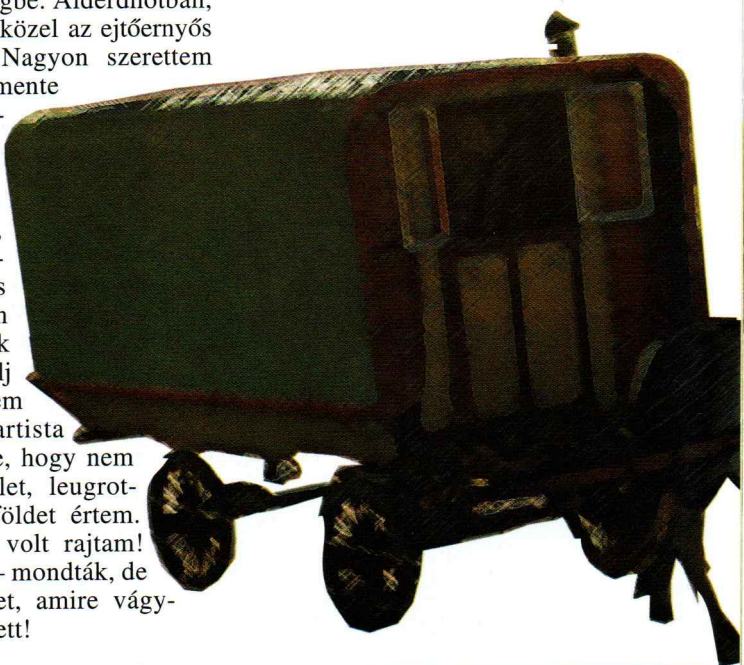
Sose jártam iskolába és sem írni, sem
olvasni nem tudtam. Lassanként elhalványult
keresztény odaszánásom is, habár az Úr
továbbra is rajtam tartotta oltalmazó kezét.

Akkorira már testvéreimről is gondoskod-
tam, és mivel már 18 éves voltam, úgy dön-
töttem, belépek a hadseregbe. Alderhotban,
Surreyben volt táborunk közel az ejtőernyős
ezred gyakorlóteréhez. Nagyon szerettem
nézni őket, és egy nap átment a
barakkjaikhoz, és meg-
kérdeztem, csatlakozhat-
nék-e. Azt gondolták, egy
kis tréfát űzhetnek a cig-
ányfiúval, és megegyeztek,
hogy letesztenek. Fölküld-
tek egy kb. 9 méter magas
fatoronyra, ami körül beton
volt a földön. „Ugorj csak
le!” – mondták – „és csinálj
egy előrebukfencet”. Nem
tudták, hogy trapéz artista
voltam és annak ellenére, hogy nem
adtak rám biztosítókötelet, leugrot-
tam, és biztonságosan földet értem.
Még egy karcolás sem volt rajtam!
„Hát örült vagy, ez tuti” – mondták, de
megkaptam a lehetőséget, amire vágy-
tam. Isten ismét megvédt!

Élelmet lopva

Mielőtt a cirkuszba bejutottam volna,
lopnom kellett, hogy ételt tehessen az
asztalra. Évekkel később, mikor
Istennel rendeztem a dolgaimat, visz-
szamentem ahhoz az essexi farmer-
hez, és bocsánatot kértem, hogy
elloptam a csirkéit. Azt mondta, hogy
tudta, milyen körülmények között
éltünk, és amikor Copper Kelly
tájékoztatta őket, hogy úton vagyunk,
akkor szándékosan tette ki a tojá-
sokat, és engedte ki a csirkét az útra.
Ő is keresztény volt, Gypsy Smith
szolgálatára nyomán tért meg. Rajta és
más hűséges embereken keresztül
gondoskodott rólunk Isten. Kész
voltam visszafizetni adósságomat, de
nem akarták elfogadni a pénzt.

Vannak más fontos dolgok, amik most
történnek az életemben. Nemrég
meglátogattunk romániai cigányokat.
Mindenekelőtt azt akarták, hogy
beszéljünk nekik Jézus szeretetéről. A
pénz, az étel, az a ruha csak másod-
lagos fontosságú volt.

Csupa lyuk vagyok!

Kiképzésem után Koreába vezényeltek éles szolgálatba. Sok csatában voltam, de háborúban soha. A 38. szélességi körön Dél és Észak-Korea határán 11 hónapot szolgáltam, és itt súlyosan meg is sebesültem. Bal kezem első három ujjja robbanás következtében leszakadt, de a sebészek még vissza tudták varrni. Manapság is gitározok és közben nem szenvedek a fájdalomtól. Egy fém lemez van a fejem hátsó részében, megvakultam, de az Úr visszaadta a látásomat. Egy bajonettel szúrt seb volt a jobb csuklómon és egy golyó ment át a bal térdkalácsomon, de ismétlem, ezeknek a sebeknek a fájdalmától sem szenvedek.

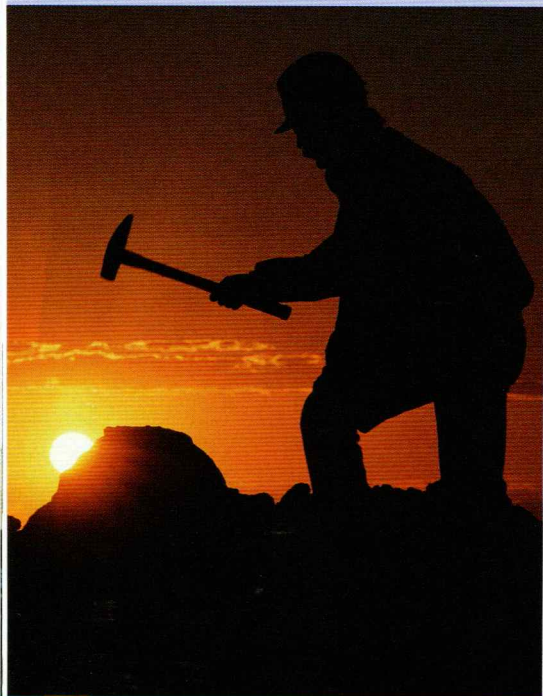
Van még egy 0.5 mm-es lyuk a gyomromon, egy bajonett okozta seb, amely nem akar begyógyulni. Amikor utoljára a kórházban jártam és az orvosok megnézték a röntgenfelvételemet, „Szitás teafilternek” neveztek el, mivel annyi a lyuk rajtam!

Feleségem, Rosemary, aki nem cigány, tíz évig gondoskodott rólam. Nagyon hálás vagyok érte Istennek. Ő volt az egyik azok közül, aki beszélt nekem a Szent Szellem keresztségről, és imádkozott velem érte. Isten kegyelmesen be is töltött Szellemével.

Miután felgyógyultam a Koreában szerzett sebeimből, további kiképzést kaptam és Borneóra küldtek. Sir Gerard Templar volt akkor a Távol-keleti szárazföldi haderők parancsnoka, és én 2 évet és 3 hónapot szolgáltam alatta. Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy személyi testőre lehettem Ófelsége Kent hercegének és Alexandra hercegnőnek, amikor ellátogattak Szingapúrba a Királynő megkoronázásakor. Akkoriban már törzsőrmesterként szolgáltam, úsztam, vízilabdáztam, és boksztam a Had-sereg színeiben.

Amíg Borneón a dzsungelben voltunk járőrözésen, bekeríttek minket. Lőttek ránk, és aztán megpuccoltak előlünk. Csak azért éltem túl azt egészet, mert társam, Andy elém lépett, és így helyettem halt meg. Ezáltal sokkal szemléletesebben láthattam meg, mit is tett Jézus értem. Istenhez kiáltottam segítségért, és így aztán valahogy sikerült kúszva-mászva kikecmeregnyem a dzsungelből. A következő dolog amire emlékszem, hogy egy kórházban feküdtem Szingapúrban.

63 évem ellenére még mindig fitt vagyok, és amikor csak van lehetőségem rá, 2 mérföldet leúszok. Voltak jó és rossz időszakaim, jártam magasságban és mélységben – Jézus pedig mindig hű maradt ígéretéhez: „Mindig veled leszek.” Ma a „Cigányok Krisztusért” szervezetben elnöként szolgállok. Nagy ébredés van a cigányok között Franciaországban, Spanyolországban, és Kelet-Európában. Több, mint 40 millió cigány van szerte a világon és az én vágyam az, hogy mindegyik halljon Jézus Krisztusról, a világ Üdvözítőjéről. ●

AZ FG BMFI CHAPTEREI

Már több, mint 150 nemzetben jelen vagyunk

A magyarországi Chapterek

Mission 1. Chapter

Molnár Miklós 1183 Budapest Széchenyi u. 2.
Tel.: 291 02 30+fax

Mission 2. Chapter

Lakatos Károly 1188 Budapest Napló u. 13/a.
Tel.: 291 61 43+fax

Újpesti Chapter

Kassay Farkas András, 1042 Budapest, Virág u. 26.
Tel.: 06 30 542 137

Dunaharaszti Chapter

Babai József 2330 Dunaharaszti Kölcsey u. 54.
Tel.: 24 491 354

Isaszegi Chapter

Béres János 2117 Isaszeg Bercsényi u. 14.
Tel.: 60 343 910

Miskolci Chapter

Sárkány Ferenc 3531 Miskolc Thököly u. 11.
Tel.: 46 353 404

Kunszentmiklósi Chapter

Vörös István 6090 Kunszentmiklós Szippankó u. 1.
Tel.: 76 351 236

Kecskeméti Chapter

Acél Imre 6000 Kecskemét Alsószéktó u. 293.
Tel.: 76 481 589/mh/

Szigetszentmiklósi Chapter

Birta Árpád 2310 Szigetszentmiklós Révsor u. 1.
Tel.: 24 368 321

Soltvadkerti Chapter

Tóth Gábor 6230 Soltvadkert Szent I. u. 10.
Tel.: 60 385 523, 78 482 040

Szegedi Chapter

Hódi István, Szeged-Tápé, Halas út 5.,
Tel.: 62 496 876

Kalocsai Chapter

Morvai András 6300 Kalocsa, Semmelweis u. 20.
Tel.: 78 461 917

Paksi Chapter

Hoffmann Lőrinc 7030 Paks Radnóti u. 1
Tel.: 75 313 672

Nagykátai Chapter

Fegyvernéki Imre 2760 Nagykáta, Vasút u. 60.
Tel.: 291 0230

Pákozdai Chapter

Szabó Csaba, Székesfehérvár, Tel: 22 318 585

Szabadszállási Chapter

Vörös Sándor 6080 Szabadszállás Árpád u. 15.
Tel.: 78 353 337

Örkényi Chapter

Birta Árpád, Tel: 06 24 368 321

Jászberényi Chapter

Pesti József, Tel: 06 57 405 040

Győri Chapter

Galgóczi István 9012 Győr Csanakhegyi u. 33.
Tel.: 96 448 355

A győztes titka

Bill Aspaugh olimpiai bajnok testépítő

Tizenöt évesen 38 dolláromat kockára téve vettem meg egy Charles Atlas súlyzókészletet. Mint aztán kiderült, ez a postán megrendelhető „extra” ajánlat csupán néhány szimpla súlyzóból állt, de én azért mégis berendeztem saját konditermemet régi, rozoga tyúkólunkban, és kitartóan gyúrtam a főiskolai éveim alatt. Miután megkaptam a diplomámat, a verseny világába léptem. Habár az első olimpiai súlyemelő versenyemen elért negyedik helyezéssel elégedett voltam, tudtam, a dolgok megváltoznak majd. Attól a naptól kezdve megfogadtam, hogy mindig első helyre teszem az elkötelezettséget, fegyelmet, és a kemény munkát.

Annak ellenére, hogy gyülekezetben nőttek fel, és továbbra is látogattam a vasárnapi istentiszteleteket, szellemi életem langyos volt. Mégis, azon a délutánon, amikor az orvos azt rendelte el,

hogy este kilencre készítsenek elő egy ágyat a számomra, azok a bizonyosságok, amelyeket azelőtt hosszú éveken át Jézus Krisztus erejéről, hatalmáról és szeretetéről hallottam a családomtól, egészen más színben tűntek fel előttem.

Lois húgom volt az, aki ledöntötte a kórházi szobám körül lévő félelem falait. Azt mondta nekem: „Bill, Jézus Krisztus meg tud gyógyítani téged”. Ez újdonság volt a számomra. Később hirtelen egy borzasztóan kellemetlen érzés vett erőt rajtam. Úgy éreztem, egy mindent elsöprő szükségem támadt, hogy Istennel beszéljek. „Isten, te tudod, hogy egész életemben egy csaló voltam, de most másképp gondolom a dolgokat. Ha ma elfogadsz, ha bejössz az életembe, odaadom mindemet, amim csak van. Szeretném, ha az életem része lennél, és én megteszek mindent, amit csak mondasz.” Mindent feladtam azon a reggelen, beleértve a büszkeségemet is. Idővel Isten meggyógyította a testemet is, és hihetetlen módon egészen a Mr. Indiana címig vittem. ●

Erőszak a futballpályán

Stefan Driess, Schlaitdorf, Németország

A huligánok, ellentétben más szurkolókkal, megragadnak minden alkalmat, hogy az ellenfél csapatát támogató garázdákkel összeverekedjenek. Csapatunkat elkísértük mindenhová, ahová csak ment, és én egy jó nagy verekezésben reménykedtem. Hogy őszinte legyek, ez sokkal de sokkal jobban érdekelt, mint maga a játék. Ez alatt az idő alatt egy genget alakítottunk, amelyet „Vörös Ördögöknek” hívtak.

Számos ilyen geng volt: a „Pokol Ördögei”, amely kemény magvas tagjairól volt közismert, a „Hatalmas Ördögök”, a „Vörös-Fehér Hadsereg”, és a „Vörös Front”. Fő célunk más gengek legyőzése volt.

A szellemvilággal való első kapcsolatunk a pohártáncoltatáson keresztül jött létre – ez hasonló az Ouija-board-hoz. Egy nap megkérdeztem azt a szellemet, aki magát az őrangyalomnak nevezte: „Láthatnálak téged?” „Hát persze” – válaszolta, „csak meg kell engedned, hogy eljöjjenek hozzád”. „Akkor hát gyere ma este” – mondtam.

Azon az estén egyedül vártam a szobámban, de semmi sem történt. „Te idióta” – mormoltam magamban – „hogyan hihetted el ilyen dolgokat?” Hirtelen egy alak jelent meg az ágyam végénél. A test teljesen fehér volt. Megdörgöltem a szememet, de továbbra is ott volt. Mintegy tesztként odakiáltottam neki, visszakiáltott. A megdöbbenéstől visszahúzódtam, és megpróbáltam elrejtőzni.

Az életem másik oldala kevésbé volt ilyen „filozófiai”. Bulik, alkohol, nők voltak a részei. Ez volt az életem 14 éves korom óta.

Huligánként „karrierem” akkor kezdődött, amikor néhány barátom elvitt magával egy meccsre Kaiserlauternbe. A tömeghisztéria rendkívül izgalmas volt – a szurkolók kihívásokat kántáltak a másik csapat felé, azok pedig viszonzták a provokációt. Mind jobban és jobban elfogadtak. Hamarosan rájöttem, hogy vannak közönséges szurkolók és vannak huligánok.

Habár nem voltam különösebben bátor, tiszteletet akartam kivívni magamnak, és

felfedeztem, hogy ennek elnyeréséhez a legjobb mód az, hogy radikálisan brutálisnak kell lennem. Úgy láttam, hogy természetesen félelmem legyőzéséhez az alkohol és a drogok voltak a legmegfelelőbbek. Hamarosan az emberek már így ismertek: „Stefan Driess és a Vörös Ördögök” Amikor valahol felbukkantunk, nem kellett sok idő, hogy a verekedés kitörjön.

Az okkult világ

Azután a kaland után, amit az ágyam végénél megjelent alakkal átéltem, nem tudtam jól aludni. „Csak azért mentem el, mert megijedtél” – mondta a lény, amikor legközelebb kapcsolatba léptem vele, – de ha akarod, gyakran eljövök majd. „Igen, gyere”, válaszoltam, gondolva, hogy valami okosat tettem. Az is érdekesnek ígérkezett, hogy a „másvilágról” tudhatok meg dolgokat. Azt hittem, egészen különleges valaki vagyok.

Majdnem minden nap kapcsolatba léptem vele. Alig vettem észre, hogy más emberek negatív szellemi befolyás alá hozására vagyok felhasználva. Hamarosan ez a szellem annyira a markában tartott, hogy teljesen elvesztettem a kontrollt – és

ez majdnem egy másik bandatag életébe került. Elvesztettem az állásomat és a barátnőm is otthagyt. Bírósági perrel kellett szembenéznem, és többször is csak hajsza hűjén menekültem meg a haláltól. Ekkor történt, hogy szöveget ütöttem fejembe a gondolat: „Miért nem ölöd meg magad?”

Öngyilkosság

Első kísérletemnél annyira részeg voltam, hogy nem találtam, hol kell elvágnom a csuklómat ahhoz, hogy vénát átvágjam. Másodszorra már józan voltam. Tervem az volt, hogy kimegyek egy temetőbe egy üveg konyakkal. Azt gondoltam, hogy ha elalszom, a hideg majd elvégzi a többi.

Amint ott ültem a fagyos domboldalon, és azon gondolkodtam, hogy mit is készülök tenni, hirtelen észrevettem egy ragyás és groteszk arcból átható tekintettel merően rám bámuló szempárt. Rám nevetett: „Hát nem megmondtuk, hogy a mienk lesz? ”Dühömben így vágtam vissza: ”Hiszek Istenben, és Ő erősebb nálatok.”

Ha Isten létezik

Ez az egyáltalán nem őszinte megjegyzés

Úton a pokol felé

Az AC/DC együttes „Úton a pokol felé” című felvétele volt a kedvenc számom. A cím olyan pontosan írta le az életemet, mint egy célzókezeszt. Azon a lefelé tartó úton találtam magam, a lehető legnagyobb sebességgel száguldova. Nem egy alkalommal próbáltam találni egy lehajtsávsót, de mindhiába. Sebességem csak növekedett.

Ez nem volt olcsó életforma – lopnom kellett és drogot árulnom ahhoz, hogy saját igényeimet is kielégítsem. Azok a dolgok, amelyeket annak érdekében kellett tennem, hogy megőrizhessem pozícióm, mint huligán, az önbecsülésembe kerültek... A valóságban elkezdtem egyre jobban meggyűlölni magamat és mindenki mást is, aki a környezetemben volt. Végül annyira erőszakossá váltam, hogy vissza kellett tartanak, nehogy megöljek másokat a verekedéseinkben.

zés egy gondolatot juttatott eszembe: „Ha az ördög ennyire valóságos, akkor Istennek is léteznie kell.” Ezzel elfordítottam szemeimet az előttem levő démoni lényről, és így szóltam: „Isten, ha Te tényleg létezel, segíts. Csinálj már valamit! Ezt nem bírom így tovább; kérlek, segíts!”

Hirtelen valami körülvett és a démon eltűnt. Erő és melegség áradt szét a testemben úgy, ahogy azelőtt azt még soha nem tapasztaltam. Fogalmam sem volt, mi történik, de csodálatos volt, és egészen a bensőmig hatolt. Ma már persze tudom, hogy ez Isten jelenléte volt. Azon az estén mielőtt lefeküdtem, megint imádkoztam: „Isten, ha ez Te voltál, mutasd meg az utat Tehozzád.”

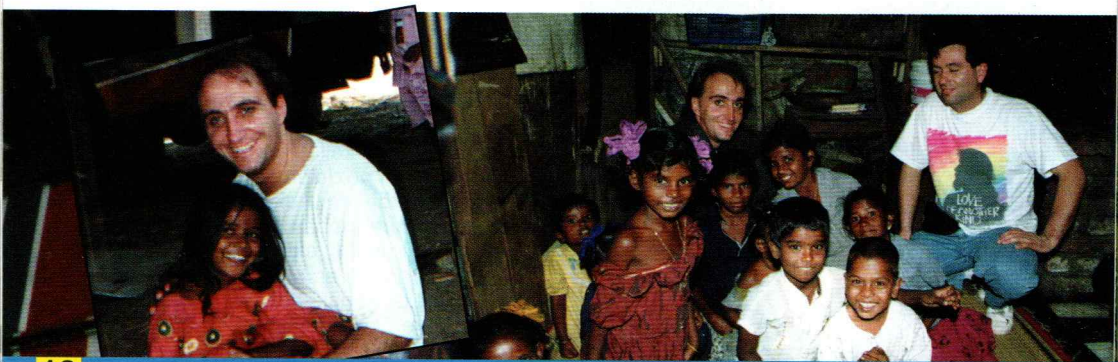
Néhány héttel később, amikor hazamentem, a húgom ott várt rám. „Anya kórházban van” – mondta. „Súlyos szívrohama volt, és lélegeztetőgépen van.” Abban a pillanatban megláttam a bűnömet: biztosan annyira aggódott értem, hogy ő fizette meg az árat az én vétkeimért! Ő igazán szeretett engem... „Ki törődik majd velem, ha ő meghal?” – gondoltam.

Amikor hazajöttem a kórházból húgomhoz, egy Bibliát vettem észre a polcon. Levettem és véletlenszerűen kinyitottam. Ezt kezdtem el olvasni: „A fenevad száma 666.” (Jelenések 13:10) „Huh” – gondoltam magamban. Ez különösen érdekelt, mivel a kedvenc zeneszámaim közül az egyik a „Fenevad száma” volt az Iron Maiden-től.

Néhány nappal később húgom és néhány barátja beszélt nekem Jézusról – hogy Ő nem halott, és hogy Ő az egyetlen út Istenhez. Amikor erről beszéltek nekem, fénylett a szemük. Azt mondták, tegyem az életemet az Ő kezébe, és bízzak benne teljesen. Javasolták, hogy imádkozzam ezt el egyszerűen: „Jézus, szükségem van Rád. Kérlek, vedd át az irányítást az életemben és mostantól Te vezess a továbbiakban.” Néhány héttel ezután anyám meghalt. Mégis úgy éreztem, nem kell ezzel a veszteséggel egyedül szembenéznem. Végül rátaláltam egy új és jobb útra – amelyen Jézussal járhatok.

1991 januárjában váltam radikális kereszténnyé, vagyis akkortól kezdve szerettem igazán Jézust, és kerestem, hogyan követhetem Őt mindenben – és tegyem azt, amit Ő akar. Ő meg akarja mutatni nekünk Isten szeretetének világát – hogy reménységet hozzon oda, ahol reménytelenség van, és vigasztalást oda, ahol bánat és szomorúság.

Most már gyűlölet helyett szeretet és reménység van bennem, és többé nincs szükségem alkoholra és drogokra, hogy bátran szembenézzek az élettel. Észrevettem, hogy segíteni akarok, felépíteni és többé nem rombolni másokat. Amióta nem vagyok már huligán, elmentem Indiába is, hogy keresztényi szeretettel segítsek Bombay nyomornegyedeiben. Elmondtam nekik az igazságot – van „lehajtósáv” a szenvedés autópályájáról. Jézus szeretetével van egy jobb út, és nincs is messze tőlünk.

SZEMÉLYES KAPCSOLAT

Lehet, hogy eltűnődtél azon, hogy lehet-e neked is ilyen személyes kapcsolatod Istennel. A következő lépések egy ilyen kapcsolathoz vezetnek.

HOGYAN TÖVÁBB?

1 **El** kell ismerned Isten előtt, hogy önző módon éltél és mivel nem tisztelted Őt életed Uraként, vétkeztél és el vagy választva Istentől. "Mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül." (Róma 3,23)

2 **Meg** kell térned, azaz Istenhez kell fordulnod és kérned Őt, hogy bocsássa meg bűneidet és, hogy segítsen az Ő tetszése szerint élned. "Ha meg nem tértek mindnyájan, hasonlóképpen elvesztek!" (Lukács 13,3)

3 **Hinned** kell, hogy Jézus Krisztus, Isten Fia, meghalt a kereszten, magára vette bűneidet, hogy megkaphasd Isten bocsánatát. "Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen." (János 3,16)

4 **Meg** kell vallanod Istennek, hogy most elfogadod Jézust életed Megváltója és Uraként. "Ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatol." (Róma 10,9)

Ha alapos átgondolás után meg akarod tenni ezt a fontos lépést, mondd el hangosan ezt az imádságot: "Drága Istenem! Meg vagyok győződve róla, hogy bűnös vagyok, ezért a kárhozat a sorsom. Hiszem szívemben, hogy Jézus a Te Fiad, minden bűnösért meghalt, beleértve engem is. Kiontotta vérért, hogy elmossa bűneimet. Megvallom, hogy Jézus életem Megváltója és Ura. Köszönöm neked az örök élet ajándékát. Bízom benne, hogy segítesz tetszésed szerint élni." Ne érzéseket keress annak bizonyítékául, hogy ismered Istent. Az érzések változhatnak, de Istennel való új kapcsolatod az Ő ígéretein alapul. (Róma 10,13) Szegyenkezés nélkül beszélj másoknak Jézussal való kapcsolatodról. (Máté 10,32) Naponta szánj időt imádkozásra és bibliaolvasásra. (1.Péter 2,2; Zsoltárok 37,4; Róma 8,14) Miután meghoztad életed e legjelentősebb döntését, tudasd ezt velünk, hogy további információt küldhessünk neked. Töltsd ki és küldd el szerkesztőségünkbe a jobb oldali válaszkártyát!

✉ **A HANG SZERKESZTŐSÉGÉT AZ ALÁBBI CÍMEN ÉRheti EL:** ✉ ✂

HANG szerkesztősége, FGBMFI Magyar Szövetség Országos Központ, Molnár Miklós részére, 1184 Budapest, Széchényi u. 2., Internet: wolf@pronet.hu International: P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium. Tel: (016)20.79.44 Fax: (016)20.79.31 INTERNET: 100444.1300@compuserve.com

- ☐ Tudatni kívánom Önökkel, hogy Jézus Krisztus követése mellett döntöttem. Kérem küldjék el nekem a "Most, hogy elfogadtad Krisztust" című kiadványukat.
- ☐ Kérem küldjenek nekem további információkat és kérem írják meg nekem, hogyan lehetnék a Keresztény Üzletemberek Szövetségének a tagja!
- ☐ Név és cím (olvashatóan, nyomtatott betűkkel):

E válaszkártyát a magyarországi szerkesztőségbe küldje be!

Erőszak odahaza

Gary Jackson, Essex, Anglia

A „Flower Power” (ifjúsági szekta a késői 60-as években, jelképe a virág volt, drogfogyasztóknak ismerték őket – a szerk.) képei már legrégebbi emlékeimben is szerepelnek. Az italozás, a drogok, és a popzenei háttérnek köszönhetően anyámnak és apámnak egyre kegyetlenebb veszekedései voltak, míg végül is elváltak. Ez lett aztán életem legfélelmetesebb részének kezdete. Bátyám, anyám és én az otthoni kegyetlenkedések szörnyű hálójának csapdájába estünk. Anyám új barátja erőszakos ember volt, aki rendszeresen megverte őt. Gyakran nyomta el cigarettáját anyám karján vagy combján. Anyám ránk zárta hálószoba-ajtónkat, és elrejtette a kulcsot, hogy megvédjen attól, hogy minket is bántson.

Aztán amikor egyszer a vér szerinti apámmal voltam oda nyaralni, megpróbált szexuálisan hozzámférközni. Mire férfi lettem, megtanultam: az egyetlen módszer arra, hogy elkerüljem a bántalmazást az az, hogy nem szeretek senkit, és nem is bízik meg senkiben. Idővel egy gyönyörű fiatal lányt vettem el feleségül és egy kisfiúval lettem megáldva. Stabil munkahelyem és az előbb említett dolgok ellenére is valami hiányzott az életemből.

29. születésnapomon a kórházban találtam magam, ahol reumás ízületi gyulladásal operálták a jobb térdemet. Amint ott feküdtem az ágyban és vártam, hogy betoljanak a műtőbe, a kórházi lelkész odajött hozzám. Nem voltam túl boldog, amikor megláttam, de csak hogy megszabaduljak tőle, megengedtem neki, hogy imádkozzon értem. Azt kérte, hogy beteljek Szent Szellemmel, és hogy az operáció jól sikerüljön, és gyorsan felgyógyuljak. Imádkozás közben éreztem, hogy

valamiféle melegség járja át a testemet. Ez az élmény teljesen lebontotta minden ellenállásomat, és azon vettem észre magamat, hogy képtelen vagyok válaszolni ennek a kedves embernek, amint azt mondja nekem, hogy majd újra eljön meglátogatni.

Az operáció tényleg jól sikerült, és két nappal később hazaengedtek. Valahogy tudtam, ezzel az emberrel még találkoznom kell. Felhívtam a kórházat, és ő eljött meglátogatni. Mielőtt elmondhattam volna, mit is tapasztaltam, ő már tudta. Beszélt nekem az Úr Jézus Krisztusról, és elmondta, mennyire szeret engem az Úr. Amikor elment, adott egy Bibliát és meghívott a gyülekezetébe.

Elfogadtam az ajánlatát, és valami olyat tapasztaltam, amit még soha azelőtt – nyugalmat és békességet. Pár héttel később elmentem egy gyógyító szolgálatára, ahol válaszoltam arra a hívásra, hogy akik akarják, adják át életüket Jézus Krisztusnak. Patakokban folytak a könnyeim, amint ott térdeltem az oltárnál és éreztem, hogy egy nagy teher emelkedik fel a vállaimról. Mindezek után egy férfi meghívott egy az FGBMFI Southend Chapter által rendezett vacsorára.

A vacsora első osztályú volt, amit egy Don Latham nevű ember bizonyásgtétele követett. Don jó előadó volt és humorosan beszélt, elmondva mindazokat a csodálatos dolgokat, amelyeket Isten tett az életében. Amikor befejezte, előrehívta az embereket, hogy imádkozzon értük. Előrementem, és megkérdezték tőlem, hogy kaptam-e már Szent Szellem keresztségét. Amikor mondtam, hogy még nem, imádkozni kezdett értem. Úgy tűnt, a helyiség lassan kezd elhalványulni, és én pedig a legvilágosabb fény jelenlétében találtam magamat, amit valaha is láttam. Mégis, annyira békességet árasztott és annyira gyengéd volt! Amint néztem, a fény egyre közelebb jött, benne fürödtem, és megtöltött azzal a tiszta, meleg izzással. Lassanként a terem ismét a látókörömbe került, és én a hátam

közepén fekvé tértem magamhoz az étteremben.

Attól a pillanattól kezdve égő vágy töltött meg, hogy megosszam másokkal is az evangéliumot és Krisztust szolgáljam. Gyülekezeti gondnok lettem és elkezdtem egy két éves keresztyény tanfolyamot. Az évek során Isten tovább emelt és áldott. Néhány évvel később egy esemény visszahozta gyerekkorom fájdalmait. Tudtam hogy eljött az ideje, hogy megnyissam fájó szívemet és átadjam Jézusnak mindazt a fájdalmat és keserűséget, amit éreztem.

Isten kegyelmes. A szeretet és nyugalom légkörében a fájdalmak, a sérülések, és a gyötrelmek mind ömlöttek az ajkaimról. Az Írás szavai és Isten szeretetének megerősítésével egy keresztyény lelkigondozó imádságban vezetett – ezt nem volt könnyű megtenni. Amint Isten elé hoztam életemet, észrevettem, hogy lényem legsötétebb részeire kell behatolnom – olyan területekre és emlékekre is, amelyeket a félelem uralt, és amelyekkel egyébként nem volt erőm szembesülni.

Annál a pontnál látomásban gyönyörű mezőket és egy lustán hömpölygő folyamat láttam. Hallottam ahogy a madarak énekelnek, és egy erőteljes megerősítő hangot hallottam, amely enyhítette a fájdalmamat, és gyógyító szeretetet öntött sérült és zokogó szellemembe. Ahogy szembesültem a múlttal, visszaemlékezve a sötétben elhangzó sikoltásokra, tudtam, nem vagyok egyedül. Egyenként jutottak eszembe az emlékeim, és egyenként lettem feloldva megkötöző féleleimekből.

Ma csodálom Isten kegyelmét. Laikusként van lehetőségem prédikálni és tanítani a templomban. Isten tényleg csodálatos. Szó szerint gyógyulást hozott az életembe!

KIK VAGYUNK MI?

A Teljes Evangéliumi Üzletemberek Szövetsége keresztyény üzletemberek nemzetközi szövetsége, melynek célja:

1 Tanúskodni Isten jelenlétéről és hatalmáról a mai világban, a teljes embernek szóló teljes evangélium üzenetével.

2 Lehetőséget adni arra, hogy az emberek az egész világon Jézus Krisztus által közösségben lehessenek egymással, és biztatni őket arra, hogy közösségeikbe felfrissülve és megújulva térjenek vissza. A Teljes Evangéliumi Üzletemberek Szövetsége nem egyház, vagy szekta.

3 Növelni az egységet a világ keresztyénységében.

HANG 981. szám

Az HANG magazin 28 nyelven jelenik meg az FGBMFI Nemzetközi Itodájának gondozásában. Európai irodánk címe: P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium. Tel: (016)20.79.44 Fax: (016)20.79.31

NEMZETKÖZI FŐSZERKESZTŐ: Blair Scott
E-Mail: 100444.1300@compuserve.com
International Publications Directors: Jerry Jensen & Blair Scott. • Segédszerkesztő: Donato Anzalone. • Tördelő: Int'l Graphics & Design. • Art: Jean Claude Duviella. • Int'l Graphics: Colin Smith. • Magyarországi főszerkesztő: Bácskai Róbert.

*Teljes Evangéliumi
Üzletemberek Nemzetközi
Szövetsége*

Túlélni a Vihart

***Mivel gyermekorvos
voltam a Hadseregben,
sose gondoltam arra,
hogy tengerentúli
szolgálatra vezényelnek. A
Sivatagi Vihar sokunkat
szakított el biztonságos
otthonunktól. Ott
tapasztalhattam meg
belső békességem új
mélységeit...***

*További információért kérem a fenti címre írjon.
Ne dobja ki ezt a magazint... Adja oda barátjának.*